

er nærmere forklaret i Betænkningen. Forslaget under Nr. 84 om Understøttelse til Assistent S. B. M. Svaneffjeld er ikke tiltraadt af Udvalget. Si have rettet Forspørgsel til Justitsministeriet om nærmere Oplysninger, men da vi endnu ikke have modtaget disse, have vi ikke kunnet tage Standpunkt til Forslaget. Endringsforslag under Nr. 85 omhandler en Understøttelse til Forstander Clausens Enke, Anna Henriette, f. Møller, fra Plakkebjaerg. Udvalget har tiltraadt dette Forslag, ikke blot i Erkendelse af hendes Faders, afdøde Justitsraad Møllers, og hendes Mand, Forstander Clausens Fortjenester af denne Anstalt, men ogsaa fordi hun selv i en lang Aarække har været knyttet til Anstalten som dens Husmoder og har haft ikke ringe Betydning for den.

Jeg kommer saa til Endringsforslagene Nr. 86 og 87, som omhandle et af de Punkter, hvor Udvalget har delt sig. Disse to Endringsforslag angaa de to Assessorer i Kriminal- og Politiretten, som oprindeligt bleve ansatte ved en provisorisk Lov. Hvad man mener om Oprindelsen til disse Assessorer, bliver en Ting for sig. Jeg og mine Meningsfæller have jo tidligere haft Vejlighed til at give til Kende, hvorledes vi stillede os dertil, nemlig ved Behandlingen af den derom forelagte Lov, som vi foreslåede, fordi vi misbilligede dens provisoriske Oprindelse. Men hvad man end mener derom, er det jo givet, at disse Assessorer nu ere lovlig ansatte. Idet der ved Finansloven i Fjor blev givet fornøden Bevilling til dem. Det er selvfølgelig ikke den sædvanlige Maade, hvorpaa en Ret vil blive udvidet. Det maa som Regel ske ved særlig Lov. Men naar Lovgivningsmagtens forskellige Led ere enige derom, kan det selvfølgelig ogsaa ske ved Finansloven, og i alt Fald kan jeg ikke se, at der fra et Folketings-Synspunkt er noget derimod at indvende. Jeg kunde tænke mig, at man fra Regeringens Side ikke fandt, at man havde tilstrækkelig Sikkerhed for den opnaaede Udvidelse af Retten, naar den blot var hjemlet ved Finansloven; men fra Folketingets Side kan jeg ikke se rettere, end at man i og for sig godt kan slaa sig til No derved. Det er jo, saa vidt jeg kan forstaa, et af de Punkter, hvor det ærebe Mindretal har villet

satte et af de Mærker ved Finansloven, som det ærebe Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) talte om ved 1ste Behandling, et af de Mærker, der skal antyde en noget kraftigere og mere tapper Stilling, end vi andre indtage. Men jeg maa tilstaa, at i dette Tilfælde er det mig aldeles ubegribeligt, hvori Tapperheden stikker, og jeg antager, at naar det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) paa dette Punkt har stilt sig fra det Mindretal, som han ellers plejer at stemme sammen med, er det, fordi han heller ikke har kunnet se, at der var nogen særlig Tapperhed i den Stilling, som Mindretallet her har indtaget. Jeg skal imidlertid afvente de Bemærkninger, som det ærebe Mindretal maatte finde Anledning til at fremsætte. Forløbig er det mig ikke muligt at forstaa, hvorefter Mindretallet stiller sig saaledes; thi i Realiteten har det, saa vidt jeg ved, intet imod den Udvidelse af Retten, som har fundet Sted; i alt Fald har dets Ordforer i Landsstinget i Fjor udtalt, at hvis denne Udvidelse af Kriminal- og Politiretten ikke var kommen frem ved en provisorisk Lov, vilde han have stemt for den. Og at denne Udvidelse er ulovlig nu, efter at den er bestemt ved Finansloven, vil vel heller ikke det ærebe Mindretal paasta. — Endringsforslaget under Nr. 88 angaar den Sum, som bevilges til Vedligeholdelsesarbejder ved Horsens Straffeanstalt, uden at der skal speciel Bevilling til de Arbejder, som derfor udføres. Denne Sum har hidtil udgjort 5,000 Kr., nu foreslaas der 7,500 Kr.; Udvalget har ment, at der kunde være nogen Grund til at forsøge Summen noget, idet Bygningen nemlig er bleven udvidet, men man har ikke ment, at man behøvede at gaa højere end til 1,000 Kr.s Tillæg, og derfor foreslaar Udvalget, at den begærede Sum ned sættes med 1,500 Kr. — De to næste Forslag Nr. 89 og 90 angaa Sundhedskollegiet og dreje sig om en Bevilling paa 500 Kr. til Leje af et Laboratorium til Apotekerdistator og 1,350 Kr. som Tillæg til Dagpenge til Syge, naar de rejse ud paa Visitationer. Hvad det første angaar, har Udvalget ikke i og for sig ment, at et saadant Laboratorium skulde være unødvendigt. Tværtimod, man erkender, at det kan have sin Betydning og kan være nødvendigt for Visitatorens Ar-